

ar STRAFFBART

Stortingsmelding nr. 64, bilag 2, ble utdelt i første rettsmøte i Bergsvik-Langelandsaken

VAR DET ET FORSØK på å påvirke lagmannsrettens medlemmer?

H.r.advokat Borgen retter et skarpt angrep på Justisdepartementet

Offentliggjørelsen av beretningen i strid med våre grunnleggende rettsprinsipper

H.r.advokat Foss slo fast at stortingsmeldingen var subjektiv og prosederende

Riksadvokat Aulies «eventyrsamling» til Justisdepartementet som i høst ble sendt stortingset under navnet Stortingsmelding nr. 64 med bilag nr. 2 ble allerede ved begynnelsen lagmannsrettsaken mot Bergsvik og Langeland, utdelt til lagrettens medlemmer. Bilag nr. 2 omhandler nettopp den sak som lagmannsretten nå be-

handler. Det vakte pinlig oppmerksomhet at «Stortingsmeldingen» ble delt ut i lagmannsretten, og den ble til slutt innsamlet. Men dens tilstedeværelse førte imidlertid til at Bergsviks forsvarer, advokat Borgen, straks etter aktors innlegg i første rettsmøte, tok ordet og rettet et kraftig angrep på Justisdepartementet fordi det var gitt tillatelse til offentliggjørelse av den meget omskrevne Stortingsmelding nr. 64 med bilag 2.

Dagspressen hadde brukt denne meddelelse på en meget uheldig måte. Beretningen og bilaget var ikke bare referert men også kommentert, og enkelte aviser hadde kommet med sin dom. På denne måte, uttalte advokat Borgen, kan det skapes en opinion som kan påvirke lagretten. Den slags offentlig behandling av en sak som skal opp i retten, strider mot våre grunnleggende rettsprinsipper.

Advokat Foss, Langelands forsvarer, ga sin fulle tilslutning til det advokat Borgen hadde sagt. Han slo fast, at Stortingsmeldingen var subjektiv og prosederende, og han kjente til at det var sendt skriv til Stortinget i den anledning.

Rettsens administrator, lagmann Bonnevie uttalte, at han anså det meget uheldig at denne innberetning var kommet ut. Han henstilte til lagretten ikke å la seg påvirke utenfra av det som var skrevet, men bare ta hensyn til hva som kommer frem i retten.

De som foranlediget Stortingsmelding nr. 64, bilag 2 delt ut til

lagrettens medlemmer, hadde ganske sikkert en bevisst hensikt. Og derfor var lagmann Bonnevies henstilling om ikke å la seg påvirke helt på sin plass. Det viser at han fant å måtte skride inn mot de krefter, som ingen hensyn tar til lov og rett, men hensynsløst søker å gripe inn endog i rettens behandling og avgjørelse.

Vi går ut fra at lagrettens medlemmer følger lagmann Bonnevies henstilling, og ikke lar utenrettslige krefter få noen innflytelse på deres avgjørelse.

Men mere enn frekt er det, at påtalemyndighetens partsinnlegg på denne måte søkes smuglet inn i en sak — hvor påtalemyndigheten har sin representant, og hvis denne er lik de andre «aktorer» som har opptrådt i rettens siden 1945, så vet han nok å ordlegge seg slik at han blir forstått på den riktige måten. — Det hadde imidlertid vært av stor interesse å fått rede på om aktor, konstituert statsadvokat Ryssdal hadde kjennskap til at Aulies «eventyrsamling» ble delt ut og hvem som hadde gitt ordre til det.

Visste den norske regjering om den engelske invasionsplan allerede i januar?

REGJERINGENS INN-
STILLING OM IKKE
MOTSTAND MOT
VESTMAKTENE —

RIOTISME

OG